

Des de Blanes fins a la fi del món

Xavi Marina aconsegueix una meritòria segona posició al "The Ice Ultra", la primera de les quatre grans aventures que tastarà aquest 2014 i que el portaran a córrer pel Cercle Polar Àrtic, el desert, la selva peruana i pel Nepal.

Xavi Marina, en una de les etapes del The Ice Ultra.

BLANES/GIRONA | CARLES ROSELL

A

Blanes, amb prou feines hi neva. De fred, a l'hivern, ja en fa, però les temperatures difícilment freguen els zero graus. Un clima agradable, càlid i alhora suportable als estius, però sense un descens exagerat a les estacions més fredes. No era gens fàcil per a Xavi Marina, per tant, preparar la primera de les quatre grans

aventures que té marcades en vermell per aquest 2014. Acostumat a les experiències extremes i amant de llançar-se a tota mena de perills, Marina va acceptar l'anomenat Beyond the ultimate. Es tracta d'un conglomerat de quatre proves que el portaran a voltar el món i a deixar-se la pell en quatre ambients totalment diferents: neu, selva, desert i muntanya. La primera de les quatre proves no només ha complert totes les expectatives, sinó que, a part de tornar-ne ben viu, ho ha fet amb el regust amarg que li deixa haver estat a un pam de la victòria, però també amb la motivació que comporta tancar la prova amb un segon lloc.

A Lapònia, a l'àrtic, Xavi Marina i una cinquantena d'intrèpids van participar al The Ice Ultra, una cursa repartida en quatre etapes que el va dur a completar més de 230 quilòmetres en 33 hores i 20 minuts. El resultat, una segona posició més que meritòria. L'aventura, tot un seguit d'experiències, sensacions, maldecaps i alegries que l'atleta ho resumeix amb ben poques paraules: "Va ser dur. Molt dur. Com la vida, a vegades ets a dalt i en d'altres, a baix. I així va ser...". El blanenc, en la seva primera vegada en una cursa d'aquestes característiques, va estar a punt d'emportar-se la victòria final, però s'hi va quedar a les portes: "Encapçalava la cursa i ho tenia tot força controlat, però em vaig perdre emmig de la neu i vaig haver de recular. Vaig fer uns 18 quilòmetres a mort i, al final, vaig situar-me segon". Un bon resultat que li dóna encara més confiança per encarar les properes proves al llarg d'un any que es presenta dur i alhora atractiu. Als 35 anys, no només haurà tastat el fred de Lapònia, sinó que l'aventura el conduirà a la selva del Perú (al maig), al desert de Namíbia i al Nepal.

Marina no només va haver de fer front a llargues distàncies, sinó que també va combatre les baixes temperatures (les mínimes fregaven els 18 graus negatius) i el fet de portar la roba i els aliments al damunt.

"Cada deu o quinze quilòmetres ens controlaven el temps i de passada ens donaven aigua calenta. Ens anava molt bé, però en d'altres, com a un austríac, li va venir una hipotèrmia i va haver d'abandonar...". El blanenc, amant d'aquesta mena d'experiències, va preparar-se a consciència per travessar territoris plens de neu i gel. "Vaig entrenar-me molt a la sorra, també vaig participar en alguna cursa de neu i, també, provava el material a les cambres frigorífiques de la pastisseria on treballo", relata.

Ara, mentre prepara les mones per a la propera pasqua, ja té en ment el viatge al Perú que l'espera al mes de maig. "Toca canviar de xip i crec que aquesta serà més fàcil de preparar. La Costa Brava és perfecta per

aclimatar-me, sobretot el tram que va de Blanes fins a Tossa de Mar!", confessa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/02/26/des-de-blanes-fins-a/658199.html?utm_source=rss